

2

Herdenking aanslag Straatsburg

Aan de orde is de herdenking naar aanleiding van de aanslag in Straatsburg.

De voorzitter:

Aan de orde is de herdenking naar aanleiding van de aanslag in Straatsburg. Ik heet de vicepremier, die vandaag het kabinet in vak-K vertegenwoordigt, van harte welkom. Ik wil iedereen in de zaal en op de publieke tribune verzoeken indien mogelijk te gaan staan.

Op 11 december, nu een week geleden, veranderde de kerstmarkt in het centrum van Straatsburg, Capitale de Noël, van een sprookjesachtige setting in een nachtmerrie. Het was acht uur 's avonds toen de vermoedelijke dader ondanks sterke beveiliging van de markt het vuur opende op willekeurige bezoekers en vervolgens met een mes op de menigte instak. Een onmenselijke terreurdaad die inmiddels elf gewonden en vijf doden heeft geëist. Onder hen een Thaise toerist, net gearriveerd met zijn vrouw, een Italiaanse journalist en een Straatsburgse muzikant van Poolse afkomst, die met het mooie plan rondliep om een talencafé te openen dat mensen van verschillende nationaliteiten samen zou brengen. Van de andere slachtoffers weten we helaas nog niet zo veel. Maar duidelijk is dat het mensen waren die vol in het leven stonden, vol van plannen voor de toekomst. Tot daar afgelopen dinsdagavond op verschrikkelijke wijze een einde aan werd gemaakt.

De inmiddels gedode schutter was bekend bij de politie als crimineel en geradicaliseerd. Volgens zijn vader was hij aanhanger van de Islamitische Staat, IS. Zijn laffe daad vond plaats in Straatsburg, waar de Europese Raad huist, het Parlement zetelt en het Europees Hof voor de Mensenrechten zich bevindt en is daarmee ook een dolksteek in het hart van Europa.

De aanslag in Straatsburg laat ons ook in Nederland achter met gevoelens van verdriet, van boosheid en van machteloosheid. Verdriet vanwege de slachtoffers, boosheid vanwege weer opnieuw zo'n zinloze daad van terreur waar onschuldigen de dupe van worden en machteloosheid omdat we elkaar juist in tijden waarin de vrede wereldwijd wordt gevierd opnieuw moeten vasthouden in diepe rouw.

Het is moeilijk steeds weer de kracht te hervinden om antwoorden te vinden op dit soort terreur, maar we moeten wel. Op een van de spandoeken die eergisteren hoog werden gehouden tijdens de herdenkingsdienst bij de Place Kléber stond "Straatsburg is sterker dan de haat". En op een andere "Tous unis contre la barbarie". Ons enige antwoord op splijtende terreur is om die krachtige, vreedzame eenheid te blijven bewaren, om ook te blijven staan voor vrede, voor democratie, in verscheidenheid verenigd.

Onze gedachten en ons hart gaan uit naar de doden, slachtoffers en nabestaanden. Wij wensen Frankrijk opnieuw heel veel kracht en sterkte toe.

Dan geef ik nu het woord aan de vicepremier.

Minister De Jonge:

Mevrouw de voorzitter. Precies een week geleden hadden de mensen in Straatsburg waarschijnlijk dezelfde gedachten als iedereen in Europa, het hoofd al bij kerst. Tijd voor geliefden, familie en vrienden. Of juist bij alles wat er nog moet gebeuren voordat het kerst is. Werk dat af moet, cadeaus die al wel bedacht zijn maar nog niet in huis. Al die gedachten kwamen vorige week dinsdagavond ruw tot stilstand toen het vuur werd geopend op bezoekers van de kerstmarkt in Straatsburg. Kogels van haat, afgevuurd rond een feest van vrede. Vijf mensen lieten daarbij het leven, elf mensen raakten gewond. Onze gedachten zijn vandaag bij hen, bij hun geliefden, hun familie en hun vrienden.

In een basketbalstadion vlakbij de kerstmarkt wachtten 5.000 bezoekers uren tot ze het stadion uit mochten. En om half een 's nachts hieven ze het Franse volkslied aan, een lied van verbroedering en strijdbaarheid na die daad van terreur. Laten we daar vertrouwen in vinden. Vertrouwen dat onze saamhorigheid altijd sterker zal zijn dan degenen die haar willen vernietigen. Vertrouwen dat onze onverzettelijkheid krachtiger is dan de angst die gepaard gaat met deze afschuwelijke aanslagen. En vertrouwen dat onze waarden altijd zullen zegevieren boven kogels afgevuurd uit haat.

Mevrouw de voorzitter. Zo vlak voor kerst, waarbij we de geboorte van Jezus Christus vieren, is het goed om ons te herinneren dat haat aangeleerd is, maar liefde aangeboren. Laten we daar onze hoop uit putten. Onze gedachten gaan uit naar de slachtoffers en hun nabestaanden.

De voorzitter:

Dank u wel. Dan verzoek ik u een moment van stilte in acht te nemen.

(De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.)

(De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.)

De voorzitter:

Dank u wel. Dan schors ik nu de vergadering voor enkele ogenblikken.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.